

הללו עבדי ד'

"התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי ד'"

בזה שיש לנו פטרון גדול כמוהו אנו מתפארים, וממילא - "ישמח לב מבקשי ד'", מזה גופא משיגים אותה שמחה, **ואפילו אלה שהם רק מבקשי ד' ועדיין לא השיגוהו, בכל זאת יש מקום שישמחו.**

(הרב יעקב ישראל בייפוס / לקח טוב דברים ב, עמ' ק)

כמה מאושרים אנו שאנו העם הנבחר - עם התורה והמצוות!

ואף שנכשלים אנו לפעמים ואינו עושים את המוטל עלינו בשלמות, הרי סוף סוף איננו כל כך גרועים... כמה צריכים אנו להיות שמחים בחלקנו!

(דברי מרן הגרא"מ שך זצ"ל / אורחות הבית, עמ' ת)

מתנת המצוות

"אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת, תורה ומצוות חוקים ומשפטים אותנו לימדת".

במה ניכר אהבתו לנו? לא מפני ששלח לנו פרנסתנו ברווח וכדומה בטובת עולם הזה, דהלא בזה הזמן אדרבה, אנו בגלות תחת ממשלת עריצים, זה אלף ותתנ"ה שנה בעוני וחוסר כל, ונתקיימו כל הצרות שבתוכחה. ומכל מקום אומרים אנו בכל יום, אף בכל ימי הצרות שנתרבו עלינו בעוונותינו הרבים, שאהבת עולם אהבתנו.

אלא משום ש"תורה ומצוות, חוקים ומשפטים אותנו לימדת", ובזה ניכר אהבתך לנו לעולם, שזה לא יבטל לעולם, משום שהם חיינו ואורך ימינו, **ובלא זה אין נחשב לנו החיים לכלום.**

(דרש משה, דרשה כ)

כל מצווה ומצווה שתזדמן לו, **מתנה היא**, ששיגר לו הקב"ה, **ולפי רוב השמחה יגדל שכרו.**

וכך גילה האר"י הקדוש לאיש סודו, שכל מה שהשיג שנפתחו לו שערי החכמה ורוח הקדוש, בשכר שהיה שמח בעשיית כל מצווה שמחה גדולה לאין תכלית.

(על פי ספר חרדים, התנאים לקיום המצוות)

עלינו לדעת ולהחזיר לליבנו שאין כמונו מאושרים בתבל. אנו בני **לד' אלוקינו**, הוא יתברך הבורא והמנהיג כל הברואים. הוא עשה, עושה ויעשה לכל המעשים - והוא גם **מחכה לנו ורוצה בנו.**

אנו, כביכול, משמחים אותו במעשינו הטובים, ולהיפך ח"ו הוא בוכה כשאנו נכשלים בחטא ועוברים על רצונו.

אם נדע זאת בבהירות, יהיה ליבנו מלא שמחה ושובע, ולא נחפש את האושר בעניינים החיצוניים והחומרניים שמציע לנו העולם הרחובי כדי להשיג אושר. אדם המחפש אוכל הוא אדם רעב. **אדם שבע אינו מחפש את אושרו במסעדות וטיוילים.**

(הרב עזריאל טאובר / פרקי מחשבה: מהותו של יהודי, עמ' קכה)

"הקו שלך" - מגוון שלוחות המכילות תוכן עשיר ומרתק לנשים, שיעורי השקפה והלכה וסיפורים על נשים גדולות, בעברית, באנגלית וביידיש. חייגי: 0722-722-344

אתה בחרתנו

למרות הדיכוי וההשפלה של הגויים בכל הדורות, חש היהודי תמיד את העלינות הרוחנית שלו, את ה"אתה בחרתנו!"

הפריץ התאכזר, התעלל בו לעיתים קרובות, ויש שהכריח את היהודי לרקוד ולזמר לפניו 'מה יפית'. אך על אף שמילא את פקודתו בלית ברירה, בזה היה לו היהודי בליבו פנימה, בעודו חושב: "הנה התנפל עלי כלב רע - ומה ביכולתי לעשות כנגדו? אך אזכור היטב שהוא כלב רע - ואילו אני מלך, אשתי מלכה, כולנו בני מלכים, כי אתה בחרתנו!!!"

(דברי מרן הגרא"מ שך זצ"ל / אורחות הבית, עמ' תיב)

פעם כאשר סחב האדמו"ר מקלויזנבורג זצ"ל אבנים כבדות לבניין במחנה העבודה בשואה, שאלו המדכא האכזרי: "נו, רבי יהודי, האם תמשיכו לזמר "אתה בחרתנו מכל העמים?"

ענה לו הרבי מקלויזנבורג בעוז ובתעצמות נפש:

"אדרבה, מכאן ראייה שאנו עם מובחר משלכם. אם הייתי צריך להחליט לאיזה עם להשתייך, לעם המדכא באכזריות כה גדולה או לעם הנדכא, הייתי בוחר להשתייך לעם היהודי, ובלבד שלא לענות בני אדם כחיית טרף. ועל כך אומר אני: **"אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת אותנו ורצית בנו!"**

(אביהם של ישראל / מובא ב"לפניו ברננה", עמ' 13)

בשעה שהוציאו את תלמידי ה'תלמוד תורה' הגדול בקלם לדרכם האחרונה, אמרו הכל וידוי, ולאחריו פתחו כולם בתפילת 'עלינו לשבח'.

וכך, בלכתם בדרך אל מקום המוות, פצחו כל בני החבורה בשירה ובהתלהבות, בשמחה גדולה ובדבקות עצומה, עד שהדהדה שירתם בכל רחבי היער מסביב בקול נורא, אשר בקע מליבם: **"אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו"**. בהמשך הדהד הקול הגדול בשפת היידיש (מתורגם): **"אבא, אני מאמין בך אבא, אני מודה לך, כיון שאני יהודי"**. וכך המשיכו בני ה'תלמוד תורה' ללכת אל המוות הלך ושמחו, כששירה פורצת מעמקי ליבותם: **"אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו"**.

והייתה השירה הזאת בדרך מן הפרוודור לטרקלין - מתנשאת אל על: **אשרינו - שלא עשה אותנו ערלי בשר ולב! אשרינו - שהאכזריות אינה מנת חלקנו! אשרינו - שאנו עבדי ה' עם סגולה!**

לאחר מכן המשיכו בשירת 'אדון עולם' בניגון מיוחד ומפעים לב. והקולות הולכים וגוברים **"הוא היה והוא הווה והוא יהיה בתפארה!!"** ומתוך שירה זו עלתה נשמתם השמימה בטהרה.

(בית קלם, חלק א, עמ' תמ, תמה)